

ความรัก : การเลือกคู่

ดร.อุบลวรรณ มีชูชน

รักแรกพบ

รักแรกพบมีบ้างไหมในพระคัมภีร์ ความรักระหว่างอิสอัคกับเรเบคาห์เป็นรักแรกพบหรือไม่ ความรักระหว่างยาโคบกับราเชลเป็นความรักแบบไหน ความรักระหว่างโบอาสกับนางรูธเกิดขึ้นเมื่อเขาสบตากันหรือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกเรื่องของอิสอัคและเรเบคาห์เมื่อแรกพบไว้ดังนี้ว่า

⁶²ฝ่ายอิสอัคมาจากเบเอเอลาโฮรอย ไปอาศัยอยู่ที่เณบ ⁶³เวลาเย็นอิสอัคออกไปที่ทุ่งนาเพื่อจะสงบอารมณ์ เงยหน้าขึ้นมองไปเห็นมีอูฐเดินมา ⁶⁴เรเบคาห์เงยหน้าขึ้น เมื่อแลเห็นอิสอัคเธอก็ลงจากอูฐ ⁶⁵และพูดกับคนใช้นั้นว่า “ชายคนโน้นที่กำลังเดินผ่านทุ่งนามาหาเรานั้นคือใคร” คนใช้นั้นตอบว่า “นายข้าพเจ้าเอง” เธอจึงหยิบผ้าคลุมหน้ามาคลุม ⁶⁶คนใช้บอกให้อิสอัคทราบทุกอย่างที่เขาได้กระทำไป ⁶⁷อิสอัคก็พาเธอเข้ามา ในคันท้องซาราห์มารดาของท่านและรับเรเบคาห์ไว้ เธอก็เป็นภรรยาของท่าน และท่านก็รักเธอ อิสอัคก็ได้รับความเล้าโลม ภายหลังที่มารดาของท่านสิ้นชีวิตแล้ว (ปฐมกาล 24:62-67)

เรเบคาห์ตามคนใช้ของอับราฮัมมาเพราะเชื่อว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้เธอสมรสกับอิสอัค อิสอัคได้ฟังเรื่องราวจากคนใช้ของพ่อเรื่องเรเบคาห์ ท่านก็ตระหนักว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ท่านสมรสกับเรเบคาห์ท่านก็รับนางไว้เป็นภรรยาและความรักก็เกิดขึ้นในตัวของอิสอัคในภายหลัง เช่นเดียวกับยาโคบเมื่อเขาพบราเชลเป็นครั้งแรกที่บ่อน้ำ เขาไม่ได้เห็นว่าเธอเป็นคนสวยงามรูปร่างดี แต่เขาดีใจที่ได้พบญาติแต่เมื่อยาโคบอยู่ที่บ้านราเชลได้ประมาณหนึ่งเดือนเขาจึงเห็นว่าราเชลนั้นรูปร่างสะสวยและงามน่าดู เขาก็รักเธอซึ่งเขาต้องทำงานให้พ่อมาถึง 14 ปี

¹⁷นางสาวเลอาห์นั้นตาเชื่อมซิม แต่นางสาวราเชลนั้นรูปร่างสะสวยและงามน่าดู ¹⁸ยาโคบก็รักใคร่นางสาวราเชล เขาบอกลาบันว่า “ฉันจะรับใช้การงานให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเชลลูกสาวคนเล็กของท่าน” (ปฐมกาล 29:17-18)

ส่วน โบอาสเมื่อเขาเห็นนางรูธ เขาสนใจความดีของเธอก่อน ทั้งตัวเขาและนาโอมิแม่ผัวของนางรูธก็ตระหนักว่าพระเจ้าได้นำนางรูธเข้าไปในนาของโบอาส และเมื่อโบอาสได้รับการขอร้องจากนางรูธให้ช่วยสงเคราะห์เธอ เขาก็ทำตามระเบียบประเพณีเพื่อดูน้ำพระทัยของพระเจ้าก่อน เมื่อน้ำพระทัยของพระเจ้าแน่ชัดเขาจึงสมรสกับเธอ

เราจะเห็นได้ว่าในสามกรณีนี้ไม่ใช่รักแรกพบทั้งสามกรณี ความรักเกิดภายหลังเมื่อเขาได้ทราบ
น้ำพระทัยพระเจ้าก่อน ความจริงนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมักพูดถึงคำว่า “ความ
รัก” หรือ “รักแรกพบ” ยุคนี้นั้นเรื่องอารมณ์และความพอใจของตนเองมาก ความจริงแล้ว “ความรัก”
เป็นคำเข้าใจยาก เพราะเป็นคำนามธรรมความรักเป็นสิ่งจับต้องไม่ได้ ต้องเติมด้วยคำรูปธรรมจึงเข้าใจ
ได้เช่น “รักเสนาหา” “รักเมตตา” “รักกันฉันพี่น้อง” พระคัมภีร์บอกความจริงอีกแนวหนึ่งว่า ความรักมี
เหตุผลนำหน้าอารมณ์และมีการทรงนำขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด

จะรักกันได้อย่างไร

ในความเชื่อของชาวยิวนั้นพระเจ้าเป็นพ่อสื่อหรือ แม่สื่อที่สำคัญที่สุดในการหาคู่ครอง บุคคล
สำคัญในพระคริสตธรรมคัมภีร์จะต้องรู้เป็นประการแรกว่า พระเจ้ามีพระประสงค์ให้เขาสมรสกับผู้ใด
สิ่งนี้สำคัญยิ่งกว่าความรู้สึกทางอารมณ์ใด ๆ ผู้ใดที่แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าจนพบก็ย่อมเกิดความรัก
รักเสนาหา ความรักเมตตา ความรักฉันมิตรสหายต่อคู่สมรสของตนตามมาและเป็นความรักที่ยั่งยืน
นอกจากนี้คนยิวยังให้ความสำคัญแก่พ่อสื่อแม่สื่อด้วย คนใช้ของอับราฮัมจะต้องเดินทางไกลประมาณ
1,000 กิโลเมตร ไปเสาะหาหญิงที่มีความเชื่อในพระเจ้า ซึ่งมีได้หมายความว่า อับราฮัมดูหมิ่นคุณเคลน
หญิงที่มีความเชื่อแตกต่างออกไป หากแต่ว่าอับราฮัมอยากให้พงศ์พันธุ์ของเขามีชีวิตสมรสที่ผูกพันกัน
ตราบนานความตายมาแยกเขาออกจากกัน นอกจากนี้ความเชื่อที่แตกต่างกันมักก่อให้เกิดความขัดแย้ง
คนยิวถือว่าครอบครัวต้องมีสันติจึงเป็นครอบครัวที่ได้รับความโปรดปราน แต่ก็มีได้หมายความว่า ถ้าคนเชื่อพระเจ้า
กับคนเชื่อพระเจ้าแต่งงานกันแล้วจะมีความสุขสงบทุกราย เพราะสัจธรรมมีอยู่ว่า คนเชื่อพระเจ้าที่
แสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเท่านั้นที่การสมรสจะลงตัว เพราะพระเจ้าทรงรับรองทั้งสองฝ่าย

นอกจากความเชื่อที่เหมือนกันแล้ว เรายังสังเกตเห็นได้ว่า คนใช้ของอับราฮัมและ โบอาสสนใจ
คุณธรรมของฝ่ายหญิงมาก แสดงให้เห็นว่า ชายใดมีค่านิยมเห็นว่าคุณธรรมของฝ่ายหญิงที่เธอมีความรัก
เมตตาต่อคนเหนือขยาคนชรา และความกตัญญูรู้คุณญาติผู้ใหญ่เป็นต้นย่อมพบหญิงที่ดี แต่ยาโคบนั้น
สนใจแต่ฟอร์มภายนอก คือ เขาเห็นว่านางสาวราเชลนั้นรูปร่างสะสวยและงามนำดู ชีวิตสมรสของ
ยาโคบจึงหาความสุขได้ยาก

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ เหตุใดเรเบคาห์ ราเชลและนางรุชซึ่งดูเหมือนว่า ควรจะ
สมัครอยู่คนทองนิเวศน์แต่กลับพบเนื้อคู่ได้ เพราะคู่ด้วยตาแล้วควรจะมีหวังจริง ๆ เรเบคาห์ ราเชล
และนางรุช พบคู่ได้อย่างไร เพราะเนื้อคู่อยู่ห่างถึงพันกิโลเมตร แต่ความจริงมีอยู่ว่า ประการแรก เรเบ
คาห์ ราเชลและนางรุชไม่เคยเสียเวลาเสาะหา คู่ นางรุชนั้นรู้ว่าหมดหวังแล้วโดยสิ้นเชิงที่จะมีคู่ หญิงสาว
ที่ไม่เสาะหาแต่ให้พระเจ้าหาให้ย่อมพบกับ “สวรรค์บัญชา ฟาลิซิด” ของพระเจ้า ประการที่สองหญิง
สาวทั้งหมดดำเนินชีวิตประจำวันอย่างดี มีคุณธรรมนำวิชาการในเชิงปฏิบัติอย่างแท้จริง เรเบคาห์ ราเชล

ทำหน้าที่พาแกะไปกินน้ำตามภารกิจประจำวัน นางรุธเก็บข้าวตกลี้นแม่ผิวหน้าดำตากแดดหัวโทน โคนแดดเปรี้ยง ๆ พระเจ้าบันดาลให้ผู้ชายที่ฉลาดมองเห็นความงามภายในของเธอ ถ้าเรเบคาห์ ราเชล นางรุธทำอะไรไม่เป็นเลย เป็นแต่แต่งหน้าทำพิตเนสให้หุ่นดีเพื่อรอให้คนมาเลือก อาจมีปลาตาบอดมาติดเบ็ดก็ได้ แต่เธอจะกลุ้มใจภายหลังได้ เพราะไม่ใช่คนที่พระเจ้าเลือกให้แต่ได้ปลาตาบอดเลี้ยงอย่างไรก็ไม่โต กินก็ไม่ได้เพราะเป็นปลาปรี้นยา ปลากินคน ประการที่สาม เราพบว่าคนใช้ของอับราฮัม ยาโคบ และโบอาสไปถูกสถานที่ซึ่งเลือกคู่ได้อย่างถูกต้อง ถ้าคนใช้ของอับราฮัมและยาโคบหรือโบอาสไปเดินอยู่ในทะเลทรายหรือเดินตามชายทะเลหรือบนยอดเขา เขาย่อมไม่มีโอกาสพินิจพิเคราะห์คู่ผู้หญิงสาวมากมายโดยเธอไม่รู้ตัว แต่คนใช้ของอับราฮัมและยาโคบไปถูกที่ คือเขาไปบ่อน้ำ ซึ่งเป็นที่พบปะสังสรรค์ของหนุ่มสาวตามธรรมชาติ เขามีโอกาสพบสาวงามมากมายและวิเคราะห์ดูคุณธรรมของพวกเธอ โบอาสก็รู้จักไปเดินในท้องนาตอนสาว ๆ เดินเก็บข้าวตกลี้นจึงพบนางรุธ ชายหนุ่มของพระเจ้าเหล่านี้ล้วนเป็นคนรู้กาลเทศะ รู้วัฒนธรรม พระเจ้าจึงทรงนำชีวิตของพวกเขาได้ง่าย ประการที่สี่ ซึ่งเป็นข้อเตือนใจคือ คู่สมรสจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของคนรักให้ดี มิฉะนั้นจะต้องเจ็บใจเหมือนยาโคบซึ่งถูกพ่อตาตี เพราะยาโคบไม่ศึกษาวัฒนธรรมของคนฮาราน ดังนั้นคนไทยที่แต่งงานกับคนจีน คนเหนือแต่งงานกับคนใต้ คนอีสานแต่งงานกับคนต่างชาติ คนภูเขาส่งงานกับคนบนดินจำเป็นต้องสนใจศึกษาวัฒนธรรมของกลุ่มสมรสให้ดี เพราะเรื่องนี้เป็นความรับผิดชอบของมนุษย์ พระเจ้าทรงทำแทนไม่ได้ ความรักและการเลือกคู่ต้องเป็นความร่วมมือระหว่างพระเจ้าและมนุษย์

สุดท้ายนี้ขอให้ทุกท่านได้รับพรจากพระเจ้าในวันแห่งความรักปี 2005 นี้ คือ เข้าใจการเลือกคู่จากพระคริสตธรรมคัมภีร์.

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 55 ฉบับที่ 302 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2005, หน้า 41-42.